

Två mycket vackra
Visor.

1) Gubben Noack

2) Apelsin-flickan

Sthlm 1881

Tvenne mycket vackra

VISOR.

Den första:

Gubben Noack.

Den andra:

Apelsin-Flickan.

Eftertryck förbjudes af J. Andersson.

Pris: 10 öre.

Den första:

Gubben Noack.

Vi prisa högljudt Gamla testamentets dar,
Då lefde paradiset lif i en och hvar.
Vår Herre skipade sjelf både lag och rätt,
Men nu för tiden går det på ett annat sätt.
::: Gudnås trallala :::

Men när som ondskan börjat blifva allt för svår
Då gaf Gud menniskan två tusen nåda-år;
Om efter denna tid hon ej var bättre då,
Så skulle hvarje käft inunder vatten stå,
::: för synd, trallala :::

Men när de tusen nåde-åren tagit slut,
Så var man ej en smula bättre än förut;
Vår Herre sände då en väldig syndaflod,
Att bota både folk och få för öfvermod;
::: bra hårdt, trallala :::

Men för att jorden ej för folktom skulle bli,
Så lät Gud Noack från förstörelsen gå fri;
Han jemte sin familj från sjönöd räddades
Och i en ark af Herren sjelf instufvades
::: med gods, trallala :::

Men när de lågo i sin sömn en stormig natt,
Då stötte skutan hastigt uppå Ararat. —
I skjortan Noack då på dacket rusar opp,
I särken gumman efter kom i kort galopp
::: och skrek, trallala :::

Då blef det skrik och villervalla i en hast,
Man trodde fan skull' taga både båt och last,
Men Noack, rädligast af alla man på däck,
Kröp ner i skutan för att se om den var läck,
::: af storm, trallala :::

Men skutan höll, ty den var ej af engelsk plåt;
Från Sverige var hvarenda bit i Noacks båt,
Och gubben Noack, glad att vara än vid lif,
Omfamnar söner, döttrar och sitt eget vif,
::: och gret, trallala :::

Men hade gubben Noack drunknat med sin fru,
Vi hade gästat då på hafvets botten nu. —
En skäl för Noack då i botten tömma vi;
Ty han har räddat oss ifrån att fiskar bli.
::: Hans skäl, trallala :::

Den andra:

Apelsin-flickan.

En qväll så säll, I Kungsträdgård'n jag satt,
Då kommer der en flicka, Hon nickade så gladt:
Gör nu ej sura miner, Köp några apelsiner Åt
singsingalingsing sing, Ty det gör ingenting.

Så glad blef jag, Och tog en apelsin. Jag
frågade min flicka, Med en så kärlig min: Hur
är ditt namn, min lilla? Sätt dig ner här så stilla
På sing etc.

Helén då hven I örat uppå mig! Följ med
mig nu till staden. Hon svarte inte nej: Ack min
herre gerna Jag vill så lätt förtjena På sing etc.

Hon gick — och fick Min arm och se'n det
bar Till en gränd i staden, Der ett hotell det var.
Jag var så yr i hatten Och tänkte blott på natten,
På sing etc.

Fördömt — jag glömt Att nyckeln taga bort,
och gömma den undan — Men tiden är så kort,
Då jag och min Heléna, Vi voro helt allena,
På sing etc.

Men ack — till tack Jag ångra nog mig fick.
Men kärleken är blind, Jag stod mitt eget stick,
Om morgon då jag vakna, Jag straxt min flicka
sakna På sing etc.

Min börs — jag törs Det knappt omnämna
här, Min hatt, också min klocka, Allt annekteradt
är, Bomber och laviner, Blott hennes apelsiner,
På sing etc.

Till torg — min korg Jag hastigt sedan tar,
Och sålde apelsiner, Som mig så dyra var. Ej
mer jag flickor väljer, Som går omkring och säljer
Sing singsingalingsing sing, Ty det gör ingenting.